

Ομιλία εις την Ε΄ Κυριακήν των νηστειών: «Κύριε, προτού χαθώ τελείως σώσε με» (Αγ. Ιουστίνος Πόποβιτς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Μαρτίου 19, 2010

Ομιλία εις την Ε΄ Κυριακήν των Νηστειών (1965) - Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας.

(Μετάφραση αδελφών της Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου Αγ. Όρους, από το βιβλίο: Πασχαλινές Ομιλίες (Pashalne Besede), Βελιγράδι 1998)

Εις το Όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Ιδού η πέμπτη Κυριακή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η Κυριακή [που σφραγίζει την εβδομάδα] των μεγάλων αγρυπνιών και των μεγάλων ασκήσεων, την εβδομάδα των μεγάλων θρήνων και αναστεναγμών, η Κυριακή της πιο μεγάλης μεταξύ των αγίων γυναικών Αγίας, της οσίας μητρός ημών Μαρίας της Αιγυπτίας.

Σαράντα επτά χρόνια έκανε στην έρημο, και ο Κύριος της έδωσε εκείνο που σπάνια δίνει σε κάποιον από τους Αγίους. Χρόνια ολόκληρα δεν γεύθηκε ψωμί και νερό. Στην ερώτηση του αββά Ζωσιμά εκείνη απάντησε: «Ουκ επ' άρτω μόνω ζήσεται άνθρωπος» (Ματθ. 4, 4). Ο Κύριος την έτρεφε με έναν ιδιαίτερο τρόπο και την οδηγούσε στην ερημητική ζωή, στους ερημητικούς της αγώνες.

Και ποιό ήταν το αποτέλεσμα; Η Αγία μετέτρεψε την κόλασή της σε παράδεισο! Νίκησε το διάβολο και ανέβηκε ψηλά στον Θεό! Πώς, με τι; Με τη νηστεία και την προσευχή, με **νηστεία και προσευχή!** Διότι η νηστεία, η νηστεία μαζί με την προσευχή, είναι δύναμη που νικά τα πάντα. Ένας θαυμάσιος ύμνος της Μ. Τεσσαρακοστής λέει: «ακολουθήσωμεν τω διά νηστείας ημίν, την κατά του διαβόλου νίκην υποδείξαντι, Σωτήρι των ψυχών ημών». Με τη νηστεία μας έδειξε τη νίκη

κατά του διαβόλου... **Δεν υπάρχει άλλο όπλο, δεν υπάρχει άλλο μέσον.**

Νηστεία! Ιδού το μέσον για να νικήσεις το διάβολο, τον κάθε διάβολο. Παράδειγμα νίκης, η αγία Μαρία η Αιγυπτία. Τι θεία δύναμη η νηστεία! **Νηστεία δεν είναι τίποτε άλλο παρά να σταυρώνεις το σώμα, να σταυρώνεις ο ίδιος τον εαυτό σου.**

Εφόσον υπάρχει σταυρός, η νίκη είναι σίγουρη. Το σώμα της πρώην πόρνης της Αλεξάνδρειας, της Μαρίας, με την αμαρτία παραδόθηκε στη δουλεία του διαβόλου. Αλλά όταν αγκάλιασε το Σταυρό του Χριστού, όταν πήρε αυτό το όπλο στα χέρια της, νίκησε το διάβολο. **Νηστεία είναι η ανάσταση της ψυχής εκ νεκρών.** Η νηστεία και η προσευχή ανοίγουν τα μάτια του ανθρώπου, ώστε να αντικρύσει και να καταλάβει πραγματικά τον εαυτό του, να δει τον εαυτό του. Βλέπει τότε ότι **κάθε αμαρτία στη ψυχή του είναι ο τάφος του, ο θάνατός του.** Καταλαβαίνει ότι η αμαρτία μέσα στη ψυχή του δεν κάνει τίποτε άλλο από το να μετατρέπει σε πτώματα όλα όσα ανήκουν στη ψυχή: τους λογισμούς της, τα συναισθήματά της και τις διαθέσεις της· σειρά από τάφους. Και τότε..., τότε ξεχύνεται θρηνητική κραυγή από τη ψυχή: **«Πριν εις τέλος απόλωμαι, σώσόν με».** Αυτή είναι η κραυγή μας κατά την αγία αυτή εβδομάδα: **Κύριε, προτού χαθώ τελείως, σώσέ με.** Έτσι προσευχηθήκαμε αυτή την εβδομάδα στον Κύριο, τέτοιες προσευχητικές αναβοήσεις μας παρέδωσε στο Μ. Κανόνα του ο μεγάλος άγιος πατήρ ημών Ανδρέας Κρήτης.

«Κύριε, πριν εις τέλος απόλωμαι, σώσόν με». Αυτή η κραυγή μας αφορά όλους, όλους όσους έχουμε αμαρτίες. Ποιός δεν έχει αμαρτίες; Είναι αδύνατον αν κυττάξεις τον εαυτό σου να μη βρεις κάπου, σε κάποια γωνιά της ψυχής σου, να μη εντοπίσεις σε κάποια άκρη της μία ξεχασμένη ίσως αμαρτία. Και... κάθε αμαρτία, για την οποία δεν έχεις μετανοήσει, είναι ο τάφος σου, είναι ο θάνατός σου. Και εσύ, για να μπορέσεις να σωθείς και να αναστήσεις τον εαυτό σου από τον τάφο σου, κράζε με τις προσευχητικές θρηνητικές κραυγές της Μ. Τεσσαρακοστής: «Κύριε, πριν εις τέλος απόλωμαι, σώσόν με».

Ας μη ξεγελάμε τον εαυτό μας, αδελφοί, ας μη απατώμεθα. **Και μία μόνο αμαρτία αν έμεινε στη ψυχή σου, και συ δεν μετανοείς και δεν την εξομολογείσαι αλλά**

την ανέχεσαι μέσα σου, **αυτή η αμαρτία θα σε οδηγήσει στο βασίλειο της κολάσεως**. Για την αμαρτία δεν υπάρχει τόπος στον παράδεισο του Θεού. **Για την αμαρτία δεν υπάρχει τόπος στη Βασιλεία των Ουρανών**. Για να αξιωθείς της Βασιλείας των Ουρανών, φρόντισε να διώξεις από μέσα σου κάθε αμαρτία, να ξεριζώσεις από μέσα σου με τη μετάνοια κάθε αμαρτία. Διότι, τίποτε δεν γλυτώνει από τη μετάνοια του ανθρώπου. Τέτοια δύναμη έδωσε ο Κύριος στην Αγία Μετάνοια.

Κοίταξε! **Αφού η μετάνοια μπόρεσε να σώσει μία τόσο μεγάλη άσωτη γυναίκα, όπως ήταν κάποτε η Μαρία η Αιγυπτία, πως να μη σώσει και άλλους αμαρτωλούς, τον κάθε αμαρτωλό, και τον πιο μεγάλο αμαρτωλό και εγκληματία;** Ναι, η Αγία και Μ. Τεσσαρακοστή είναι το πεδίο της μάχης, επί του οποίου εμείς οι Χριστιανοί με τη νηστεία και την προσευχή νικάμε το διάβολο, νικάμε όλες τις αμαρτίες, νικάμε όλα τα πάθη και εξασφαλίζουμε στον εαυτό μας την αθανασία και την αιώνιο ζωή. Στη ζωή των αγίων και αληθινών Χριστιανών υπάρχουν αναρίθμητα παραδείγματα που δείχνουν ότι όντως μόνο με την προσευχή και τη νηστεία εμείς οι Χριστιανοί νικάμε τους δαίμονες, όλους εκείνους που μας βασανίζουν και θέλουν να μας παρασύρουν στο βασίλειο του κακού, στην κόλαση. Αυτή η Αγία Νηστεία...! είναι νηστεία των αγίων αρετών μας. Κάθε αγία αρετή ανασταίνει τη ψυχή μου και τη ψυχή σου εκ των νεκρών.

Προσευχή! Τι είναι η προσευχή; Είναι η μεγάλη αρετή που σε ανασταίνει και με ανασταίνει. Σηκώθηκες μήπως για προσευχή, έκραξες προς τον Κύριο να καθαρίσει τη ψυχή σου από τις αμαρτίες, από το κάθε κακό, από κάθε πάθος; **Τότε οι τάφοι σου και οι τάφοι μου ανοίγουν και οι νεκροί ανασταίνονται**. Ό,τι είναι αμαρτωλό φεύγει, ό,τι σύρει προς το κακό εξαφανίζεται. Η αγία προσευχή ανασταίνει τον καθένα από μας, όταν είναι ειλικρινής, όταν φέρνει όλη τη ψυχή στον ουρανό, όταν εσύ με φόβο και τρόμο λες στον Κύριο: « Δες, δες τους τάφους μου, αναρίθμητοι είναι οι τάφοι μου, Κύριε! Μέσα σε κάθε ένα από αυτούς τους τάφους, νάτην η ψυχή μου, νάτην νεκρή, μακριά από Σένα, Κύριε! Ειπέ λόγον και ανάστησον πάντας τους νεκρούς μου! Διότι, Συ, Συ, Κύριε, μας έδωσες πολλές θείες δυνάμεις να μας ανασταίνουν διά της αγίας Αναστάσεως, να μας ανασταίνουν από τον τάφο της ραθυμίας».

Ναι, με την αμαρτία, με τα πάθη μας, πεθαίνουμε ψυχικά. **Η ψυχή πεθαίνει, όταν χωρίζεται από τον Θεό. Η αμαρτία είναι δύναμη που χωρίζει τη ψυχή από τον Θεό**. Και εμείς, **όταν αγαπάμε την αμαρτία, όταν αγαπάμε τις**

αμαρτωλές ηδονές, στην πραγματικότητα αγαπάμε τον θάνατό μας, αγαπάμε τους τάφους, τους βρωμερούς τάφους, μέσα στους οποίους η ψυχή μας αποσυντίθεται.

Αντίθετα, όταν ανανήψουμε, όταν με τον κεραυνό της μετανοίας χτυπήσουμε την καρδιά μας, τότε..., τότε οι νεκροί μας ανασταίνονται. Τότε η ψυχή μας νικά όλους τους φονείς της, νικά τον κατεξοχή δημιουργό όλων των αμαρτιών, το διάβολο, νικά με τη δύναμη του Αναστάντος Κυρίου Ιησού Χριστού.

Γι' αυτό, για μας τους Χριστιανούς δεν υπάρχει αμαρτία πιο ισχυρή από μας. Να είσαι βέβαιος ότι **πάντοτε είσαι δυνατότερος από κάθε αμαρτία που σε βασανίζει, πάντοτε είσαι δυνατότερος από κάθε πάθος που σε βασανίζει**. Πώς; -ρωτάς. **Με τη μετάνοια!** Και τι είναι ευκολότερο απ' αυτήν; Πάντοτε μπορείς μέσα σου, μέσα στη ψυχή σου, να κραυγάζεις: «Κύριε, πριν εις τέλος απόλωμαι, σώσόν με». Η βοήθεια του Θεού δεν θα σε παραβλέψει. Θα αναστήσεις τον εαυτό σου από τους νεκρούς και θα ζεις σ' αυτόν τον κόσμο σαν κάποιος που ήρθε από εκείνον τον κόσμο, που αναστήθηκε και ζει μία νέα ζωή, τη ζωή του Αναστάντος Κυρίου, που υπάρχουν μέσα του όλες οι θείες δυνάμεις, έτσι ώστε καμμία αμαρτία πλέον δεν μπορεί να σε φονεύσει. Ίσως να ξαναπέφτεις, αλλά πλέον γνωρίζεις, γνωρίζεις το όπλο, γνωρίζεις τη δύναμη με την οποία ανασταίνεσαι εκ των νεκρών. **Αν πενήντα φορές την ημέρα αμαρτήσεις, αν πενήντα φορές ντροπιασθείς, αν πενήντα τάφους σκάψεις σήμερα, μόνο φώναξε: «Κύριε, δος μου μετάνοια. Πριν εις τέλος απόλωμαι, σώσόν με».**

Ο Αγαθός Κύριος, ο οποίος γνωρίζει την ασθένεια και αδυναμία της ανθρώπινης ψυχής και της ανθρώπινης θελήσεως, είπε: Έλα, αδελφέ. **Ακόμη κι αν εβδομηκοντάκις την ημέρα αμαρτήσεις, πάλι έλα και πες: ήμαρτον** (Ματθ. 18,21-22). Αυτή την εντολή δίνει ο Κύριος σε εμάς τους ανθρώπους, τους ασθενείς και αδυνάτους. Συγχωρεί τους αμαρτωλούς. Γι' αυτό και δήλωσε ότι χαρά μεγάλη γίνεται στον ουρανό για κάθε αμαρτωλό που μετανοεί στη γη (πρβλ. Λουκ. ιε' 7). Όλος ο ουράνιος κόσμος κοιτάζει εσένα, αδελφέ και αδελφή, πως ζεις στη γη. Πέφτεις στην αμαρτία και δεν μετανοείς; Να, **οι Άγγελοι κλαίνε και θλίβονται στον Ουρανό εξαιτίας σου. Μόλις αρχίσεις να μετανοείς, να, οι Άγγελοι στον Ουρανό χαίρονται, και σαν ουράνιοι αδελφοί σου χορεύουν...**

Να η σημερινή μεγάλη αγία, η Μαρία η Αιγυπτία. Πόσο αμαρτωλή! Απ' αυτήν ο Κύριος έκανε μία αγία ύπαρξη σαν τα Χερουβίμ. Με τη μετάνοια έγινε ισάγγελη· με τη μετάνοια κατέστρεψε την κόλαση, στην οποία βρισκόταν, και ανέβηκε ολόκληρη στον παράδεισο του Χριστού. Δεν υπάρχει Χριστιανός αδύνατος σ' αυτόν τον κόσμο, έστω κι αν του επιτίθενται οι φρικωδέστερες αμαρτίες και πειρασμοί αυτού του κόσμου. Αρκεί μόνο ο Χριστιανός να μη ξεχάσει **τα μεγάλα του όπλα: τη μετάνοια, την προσευχή, τη νηστεία**· να επιδοθεί σε κάποια ευαγγελική άσκηση, σε κάποια αρετή: είτε στην προσευχή, είτε στη νηστεία, είτε στην ευαγγελική αγάπη, είτε στην ευσπλαχνία. Ας θυμηθούμε τους μεγάλους Αγίους του Θεού, ας θυμηθούμε την εορταζόμενη σήμερα μεγάλη Αγία, την Οσία Μητέρα μας Μαρία την Αιγυπτία, και ας είμαστε βέβαιοι ότι ο Κύριος θα είναι άμεσος βοηθός μας. Η αγία Μαρία βίωσε τόσο θαυμαστή βοήθεια από την Υπεραγία Θεοτόκο και σώθηκε από τη φοβερή της κόλαση, από τους φοβερούς της δαίμονες. Η Υπεραγία Θεοτόκος και σήμερα και πάντοτε μας βοηθεί σε όλες τις ευαγγελικές μας αρετές: στην προσευχή, και στη νηστεία, και στην αγρυπνία, και στην αγάπη, και στους οικτιρμούς, και στην υπομονή, και σε κάθε άλλη αρετή. Εύχομαι να μας βοηθεί πάντα και να μας καθοδηγεί...

Γι' αυτό, ποτέ να μην αποκάμεις στον αγώνα και στον πόλεμο με τις αμαρτίες σου... Σε όλες τις δυσκολίες σου και στις πιο μεγάλες πτώσεις σου να θυμάσαι την κραυγή αυτής της αγίας εβδομάδας, που έχει τη δύναμη να σε αναστήσει: «Κύριε, πριν εις τέλος απόλωμαι, σώσόν με».

(Πηγή: "ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΑ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ")